

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ГЛАДНИ ЗА ПОВЕЧЕ ГОНЕНИЕ

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението с петия печат от Божията Книга	7
2. Виното на Божията Слава	12
3. Видението с Лозата Христос и Нейните пръчки	13
4. Видението с Лина на Божията проверка	16
5. Видението в делвата на Божията Слава	20
6. Виното на Вечния Живот	27

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

По изричната Воля на Господ Исус сега към сърцето ти идва едно Небесно послание, по-различно от посланията във всички пророчески книги, които съм написал с Божията Благодат и помазание. Целта на това послание е да подготви сърцето ти за най-важния прицел на вярата в Исус - да се намериш на Неговата Сватба в Неговия Ден.

През последната година на моето духовно израстване Гласът на Господ към сърцето ми ставаше все по-радикален и извисяващ. Така виденията, давани ми от Исус, се издигаха все по-нагоре и нагоре, докато стигнаха до Божието Светилище и Сърцето на Небесния Отец. Всяко от тези видения идваше към сърцето ми с огромна сила и аз го описвах в поредната пророческа книга, която подарявах на братята и сестрите си. Така дойде миг, когато по Собствената Си Воля Господ ме постави в Божието Светилище пред самата Божия Книга, в Която са заключени и утаени съдбите на целия човешки род. И там, в безпределната Святост и чистота на самото място, Исус разтвори пред очите ми третия печат на Божията Книга. За да проумея и позная моя Господ по нов начин - като Добрия Самарянин, дошъл на земята, за да направи Своя Завет с всяко искрено и вярващо сърце. Много скоро щях да разбера, че цената на подобно знание и благоволение от Бога е твърде голяма. Защото, едва изпратил книгата на всичките си приятели, аз усетих над сърцето и душата си толкова силен натиск, щото предишните утеснения и гонения заради Исус вече ми се струваха твърде желателни. Една преса, по-силна от всичко, което бих си представил или за което бих бил готов, започна да ме притиска и ужасява. С всеки изминал ден тя ставаше все по-осезателна и все по-тежка. И едно чувство, че Господ ме е оставил, за да се пръсна, обзе всичките ми помисли. В този период от няколко седмици дните ми станаха като сянка, понеже не знаех кога лягам и кога ставам, кога говоря и кога мълча. Аз всячески се опитвах да се възпротивя на пресата, която ме притискаше. Връщах мислите си назад, в спомените за всичките ми срещи с Исус. Виждах усмивката Му, светлото Му лице и белите Му ръце. Спомнях си

смеха Му и Благостта на всичките Му думи към сърцето ми. Но въпреки това пресата ставаше все по-голяма и по-страшна. Всичките ми мисли и чувства и изобщо - цялото ми съзнание - бяха подложени на натиск до пръсване. И в тежестта на самото изпитание аз започнах да гледам на моя разпнат Господ. Гледах с вяра към Кръста и знаех в сърцето си, че Неговата страшна болка е многократно по-голяма от моята. Гледах на Неговите рани и на Кръвта Му, която се стичаше на тънки вадички по грубото дърво, и разбирах, че онова, което беше за мене тежест, от Божия страна бе необикновено благоволение и привилегия към сърцето ми. Затова, като паднах на молитва в Божието Присъствие, изпълнило стаята ми, аз призовах Исус, като Му казвах:

“Господи мой! Спасителю на сърцето ми!

Моля Те да ми явиш Волята Си! Моля Те да ми потвърдиш онова, което духът ми явно разбира, а душата ми недоумява. Понеже с всеки изминал ден ставам все по-слаб и немощен.

Нима такава е цената за последните видения, които ми даваш? И как ще издържа на натиска от тази преса, след като чувствам как всеки миг ще се пръсна?”

Слушах треперещия си глас, който излизаше от дълбочините на сърцето ми и не знаех дали Господ ще се отзове на повика на молитвата ми. Но ето, че Той вече беше при мен. Лицето Му беше ме гледало през всичкото време на собственото ми утеснение. А ръцете Му, като докоснаха главата ми, мигом вляха огромна Сила вътре в мене. И тогава Исус ми проговори, като казваше:

“Укрепи се! Защото сърцето ти продължава да плаща цената, която ще плати всеки от Моите, който иска да участва на Моята Сватба и да види очите на Младоженеца. Но ти, поради тежестта на самата преса, не можа да видиш онова, което е скъпоценно за Мене. И сега Аз съм при теб, за да ти го покажа...”

Слушах сладките думи на Исус и все още не разбирах. А Той, като протегна ръцете Си към самите ми гърди, извади изсред духа ми златна чаша. И като я постави пред очите ми, каза:

“Ето това, което е вътре в чашата ти, си струва всичката тежест и гонение. Заради него е твоето страдание и поради него е твоето утеснение...”

След тези думи Исус показа чашата от духа ми. И аз видях как тя беше пълна с тъмночервено вино. Гледах на виното и отново попитах моя Господ:

“Какво е това, което ми показваш, Господи?”

А Той с благ Глас ми отговори:

“Това е Виното, което ти ще донесеш на Моята Сватба. Защото там, където има сватба, непременно трябва да има и вино...”

“Как се е появило това Вино в сърцето ми, Господи?” - попитах отново аз. А Исус, като поставяше чашата в духа ми, отново каза:

“Нима не знаеш как се появява всяко вино? Нима не знаеш как то се създава? Помисли и ще видиш, че сам имаш отговор на въпроса си. Защото от века и до века виното се създава по един и същи начин...”

Помислих върху думите на Спасителя и те ми се сториха твърде дълбоки. Затова Му казах:

“Господи мой! Ако ясно съм разбрал думите Ти, то Виното вътре в мен иде да рече, че някой постоянно е тъпчел гроздето, което е било родено в сърцето ми. И така гроздовите зърна са пуснали сока си, а самият сок се е превърнал на Вино...”

Исус се усмихна на отговора ми, а след това продължи да ми говори, като казваше:

“Нищо в твоя живот не идва случайно. Сам Отец Ми е заповядал живота ти, за да се изпълнят с божествено познание всичките Му чеда. Как мислиш тогава? Заслужава ли си човек да претърпи пресата и утеснението, ужаса и угнетението, тъй че чашата му да се напълни с Вино? Заслужава ли си гонението над душата ти и духа ти, за да се явиш на Моята Сватба с пълна чаша? И ако ти вече си получил достъп до Божията Книга и до нейните седем печата, то как мислиш:

Нима твоят Господ те е издигнал толкова високо, за да мълчиш? Не те ли поставих в Божието Светилище, за да свидетелстваш? Не разбираш ли, че в собствения ти живот вече ще дойдат с пълна сила белезите на самите печати от Божията Книга? А освен в твоето сърце, тези белези ще дойдат и в сърцата на онези, които повярват на пророческите послания, които ти давам.

Но ето, миг преди да те заведе в съвършеното познаване на Моята Кръв и Моето Вино, Аз казвам на всичките Си чеда:

Пригответе се да Ме последвате във виденията, които сега ще дам на слугата Си! Защото е дошло времето да родите Съвършените Плодове на Лозата. И за всяка пръчка, която е пребъдвала в Мене, е дошъл мигът да даде Съвършения Плод, който дава Вечния Живот!

А за този Съвършен Плод ви е нужен Съвършен глад. Глад за гонение! Глад за натиск и преса! Защото само онова грозде, което е гладно за натиск и преса, ще роди Виното на Моята Сватба!”

След тези последни думи Исус докосна с ръка главата ми, тъй че само след миг пред сърцето ми се разкриха удивителни и прекрасни видения. Видения, които днес Исус ти дава, за да изпълниш сърцето си с Дух и Живот. С Онзи Дух и Живот, на които свидетелства Исус с думите Си към всички гладни и жадни:

“Блажени които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят...”¹

Амин и Амин!

¹ (Матей 5:6)

1. ВИДЕНИЕТО С ПЕТИЯ ПЕЧАТ ОТ БОЖИЯТА КНИГА

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз благославям Божието Име от дълбочините на сърцето си. Аз издигам ръце към Святия и Превъзвишения, като Го моля да ме дари със съвършено помазание и благоволение, за да имам в сърцето си точните думи, с които да опиша и известя дълбоките тайни и Свети истини, които Исус ми дари в Благостта и Милостта Си. Защото в оня миг, когато сърцето ми чу Гласа на Спасителя и разбра какъв е Съвършеният Плод на Лозата, то от тогава една Небесна радост се разля в духа ми. Аз разбрах, че колкото е по-голямо гонението над мен, колкото е по-тежко и трудно за Исус, толкова повече гроздовите зърна ще бъдат смачкани, за да излезе вътре от тях оня сок, който дава Виното на Вечния Живот. Години наред на мен и мнозина други беше проповядвано и внушавано, че християнинът не може да бъде гонен. Че времето е друго и обстоятелствата са се променили. Че днес е време на тържество, а не на гонение. Но ако Исус Христос е Същият - вчера, днес и завинаги, то и противникът Му е същият. А същият противник ще действа със същите способности. И Верните на Господ наистина ще влязат с много скърби в Небесното Царство. Защото там, на Своята Свята вечеря с Апостолите, Исус вдигна чашата с Вино, като нарече самото Вино с думите:

“Но казвам ви, че отсега няма вече да пия от тоя плод на лозата, до оня ден, когато ще го пия с вас нов в царството на Отца Си...”²

Виждаш ли, скъпи ми братко, че Господ нарече Виното **“плод на Лозата”**? Не гроздето, но Виното, което се е получило от него!

Как мислиш тогава? Вино ли търси днес Църквата или грозде? За Виното ли мислят християните или за гроздето? На онази Свята вечеря на Исус Вино ли имаше на масата или грозде?

И ако, несъмнено, там е имало Вино, то се приготви да приемеш в сърцето си прекрасните видения, които Господ ми показа от най-високото

² (Матей 26:29)

в Своето Царство - Божието Светилище, където се намира Божията Книга с нейните седем печата.

Аз отново стъпвах с нозете си в Небесните селения на Божия Свят Дух. А Исус, като държеше ръката ми, вече се приближаваше към Святото място на Всемогъщия Отец. И ето, че аз и Господ вече влизахме в самата Тронна Зала на Бога, когато облак от Божията Слава засени самото място. Тогава нозете ми сами се подкосиха и аз паднах, като сложих дланите на лицето си. А Исус, като се приближи напред, коленичи пред Отца и Му казваше:

“Отче Святи! Аз отново доведох слугата Ти при Тебе! За да му дадеш Свят достъп до великите Си съдби и извечни намерения. Моля Те, Отче Мой! Отвори Вратата на Сърцето Си и дай на слугата Ти да види кои донасят Съвършения Плод на Лозата в Твоето Небесно Царство...”

В отговор на Исусовата молитва от самия облак на Божията Слава към сърцето ми дойде Гласът на Отец, Който ми казваше:

“Сине човешки! Дойде мигът в живота ти, когато трябва да свидетелстваш на църкви и вярващи за Съвършената Ми Воля. Защото Аз, Бащата на Исус, ще съчета в Свещен съюз и вечна връзка Моят Син и Неговите люде, Младоженецът и Невястата.

Белегът, с който ръцете на Бащата ще запечатат челата на Младоженеца и Невястата, ще бъде Плодът на Лозата, Виното на Славата, Кръвта на Агнето, Духът на Всемогъщия.

Блажени и възлюбени от сега и довека людете, които ще напълнят чашите си с Вино! Блажени и възлюбени от сега и довека людете, които познаят Волята Ми и разберат, че Виното търси Хляба така, както Кръвта търси Тялото. Защото Вино ще се събере с Хляб и Кръв ще се събере с Тяло. За да се покрие смъртното с безсмъртие и тленното с нетление.

Ето, Стефане! Аз повторно ти давам достъп до Моята Книга и нейните седем печата. За да видиш тайната на петия печат и да я явиш на всичките Ми люде! Защото Аз съм Земеделецът, Който дълго търпя и чакам Плода от Съвършената Си Лоза. И като

изливам на земята Благодатния Си Дъжд, скоро ще събера Плода за Сватбата на Моя Син...”

След тези последни думи на Отец към сърцето ми, облакът от Божията Слава се издигна нагоре, тъй че вече можех да се изправя. А тогава Исус се приближи към мен, като ми казваше:

“Нека двамата с теб да влезем в Светилището на Моя Бог и Отец. За да видиш какъв е петият печат от Божията Книга...”

След тези думи Господ се приближи до Врата, излята от планински кристал. И като я отвори, протегна ръка и ме покани да вляза. Така нозете ми отново стъпваха в самото Божие Светилище. И очите ми отново видяха затворената Божия Книга със седемте кървави печата, поставени отстрани на нейните страници. А Исус се приближи до самата Книга. И като ме погледна, каза:

“Аз сега ще разгърна Книгата и ще отворя пред тебе петият печат. Затова бъди внимателен да проумееш и запишеш всичко, което ще ти се открие...”

След тези думи Исус коленичи пред Книгата. И ръцете Му вече отваряха Книгата, като вдигаха петия печат... В следващия миг сърцето ми видя нещо величествено и удивително. Защото с отварянето на Книгата и вдигането на печата стана така, че под самото Светилище се отвори огромна и пространна зала, окъпана от Светлина и изпълнена от Святост. Над самата зала имаше Трон, на който седеше Всемогъщият, а полите на Мантията Му слизаха на вълни в залата. Там, в Святите гънки на Мантията Му седяха хиляди души. И в мига, когато Исус, разтвори Книгата, те станаха и се завтекоха към Него, като Му казваха:

“До кога, Господарю свети и истинни, не ще съдиш и въздадеш на живеещите по земята за нашата кръв?”³

А Исус, като ги погледна с благ поглед, приближи се досами тях. И в ръцете на Господ се намериха бели мантии. А Той, като даваше на всяка от душите по една бяла мантия, казваше им:

“Почивайте още малко време, докато се допълни числото на вашите съслужители и братя, които ще бъдат убити като вас...”

³ (Откровение 6:10)

Докато Господ още говореше, мантиите в ръката Му никак не свършваха и душите продължаваха да се обличат с тях. Тогава Той се обърна към мен и самите Му очи ме извикаха, за да пристъпя към Святата зала и към душите, които взимаха белите си дрехи. Така аз пристъпих с твърде силно вълнение, което ме заливаше и разлюляваше. И когато бях на крачка от Господ, Сам Той ми каза:

“Виж Моите братя и сестри! Виж тези, които възвеличиха Кръвта на Агнето и положиха живота си пред Божия Свят Олтар. Защото те са Святите Юнци на Всемогъщия...”

Погледнах отблизо на душите. И очите ми видяха, че всеки от Божиите на това място, бе посечен заради Божието Слово. Всеки от Божиите носеше на себе си белезите на закланото Агне. А докато гледах с благоговение и дълбока любов към душите, Исус спря една от тях. След това Той посегна с ръката Си като извади изсред гърдите ѝ златна чаша. И като ми подаваше чашата, заповяда ми:

“Виж тази златна чаша! И като отпиеш от Виното в нея, кажи Ми що ще стори самото Вино с духа ти...”

Погледнах златната чаша и тъмночервеното Вино вътре в нея. А след това Сам Господ я поднесе към устните ми, тъй че отпих от Виното. И ето, че вътре в сърцето ми се надигнаха мъка и скръб, твърде големи, за да ги понеса. Нозете ми залитнаха и аз паднах настрана. А сърцето ми видя и усети всичкото гонение и утеснение, което бе преживял този Божий слуга на земята. Виждах трънения венец по главата му, хракките по лицето му, разкъсващите удари от бич по гърба му. Виждах стрели от остри и ужасни думи, които се забиваха навсякъде по него. И като заплаках с твърде силен глас, казвах на Господа:

“Исусе мой! Твърде голямо е гонението, което тази душа е преживяла заради Името Ти. Как да понеса в сърцето си това видение? Как да го обясня на братята ми и сестрите ми?”

А Исус, като ме повдигна със силните Си ръце и вече подаваше светлата дреха на самата душа, върна чашата в самите ѝ гърди, като ми казваше:

“Когато погледнеш на страданието на всеки от Моите по нов начин и от друг ъгъл, то тогава непременно ще пожелаеш и твоята чаша да е толкова пълна, колкото е и тази. Затова нека сега те заведе в едни други видения, където сърцето ти ще види как Отец Ми, Земеделецът, приготвя Виното за Славата на Своя Син...”

След тези последни думи видението в Божието Светилище се прекрати и Исус ме въведе в следващите Си видения.

2. ВИНОТО НА БОЖИЯТА СЛАВА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Сърцето ми все още стои под мощното въздействие от Божието Светилище. И аз не зная как да изкажа пред моя Господ дълбоката си любов и благодарение за всичко, което Той показва пред очите ми. Сега смея да твърдя, че вярата ми не би струвала нищо без всичките думи на Вечен Живот, които получих от Гласа на моя Отец и Неговия Син.

Защото, кажи ми, за какво друго да вярвам в Исус, освен за това - да се намеря съединен завинаги с Него във Вечността? Какво друго да искам да занеса на Неговата Сватба, освен онази чаша Вино, която всеки от нас трябва да пълни през целия си живот?

Аз наистина съм влюбен в моя Господ. И сега сърцето ми желае всичкото възможно гонение, което ще възвеличи Името Му. Защото Той е Същият. И ако Неговите благодатни думи превърнаха някога водата във вино, тъй че настойникът на сватбата в Кана Галилейска похвали чудесния вкус на напитката, то имай вярата, че със Собствените Си думи в тази книга Исус ще извърши същото. Защото и днес Исус идва при хората със слугите Си. Всеки, който чуе Гласа Му и се покори на призива Му, ще побърза да каже на слугите Му:

“Ето ме пред вас, с чашата на сърцето ми! Излейте водите ми в делвите на тая сватба! И нека после Господ направи чудото Си в сърцето ми. Та когато някой вкуси от моето свидетелство, да е вкусил наистина от Виното Господно...”

Вярваш ли в това, скъпи братко? Вярваш ли, че Господ иска да напълни сърцето ти със съвършено познание за Него? Вярваш ли, че цялата Библия ни говори за Божието Вино? Онези първи прекрасни последователи на Исус положиха живота си именно заради това - за да дадат на идните поколения чистата и Свята вяра в Бога. Онова ново Вино, което може да се налива в нови мехове. Ето за това Вино ще говорят следващите видения. И аз съм безкрайно щастлив, че имам привилегия да ти дам даром всичката Светлина от Христовия Дух. Затова нека сега да премина към първото от виденията, които Исус показва на сърцето ми.

3. ВИДЕНИЕТО С ЛОЗАТА ХРИСТОС И НЕЙНИТЕ ПРЪЧКИ

В мига, когато Господ докосна главата ми, аз се намерих в една уникална среда. Целият ми дух беше преобразен, за да се впише в самата среда и да стане част от нея. Защото в този миг Господ ме беше оприличил на лозова пръчка с натежали гроздове под самата нея. А Самият Исус беше Небесна Лоза, слизаща от Небесните места. Аз все така виждах Лицето Му, но Тялото Му се губеше в едно съвършено преобразяване на Лоза. Исусовите ръце, разперени настрани, се превръщаха в клони, а от клоните израстваха стотици и хиляди филизи. Някои от тях вече бяха закрепени и раждаха първите си плодове, а други - смутено подаваха малките си връхчета, завъртени в полукръгове. И ето, че Самата Лоза проговори на сърцето ми, като ми казваше:

“Аз съм Истинската Лоза и Отец Ми е Земеделецът. И сега това видение ти се дава, за да дадеш на всичките Ми братя и сестри Съвършеното познаване на Божията Воля...”

Миг след думите на Лозата към самият мен нахлу огромна Сила. И аз усетих как в мен се вляха Небесните сокове от Гласа на Лозата, тъй че гроздовете под самото ми естество натежаха още повече. А Лозата отново проговори, като ми казваше:

“Виж сега как пръчките ще реагират на призива Ми в Моето Евангелие. Защото Аз сега призовавам всички ви, като казвам:

Отречете се от себе си и Ми позволете да родя Плода Си!

Защото, ето, Небесният Земеделец идва, за да провери плодородието на Лозата Си...”

Самият призив на Лозата премина по всичките ѝ пръчки, като прилив на Светлина. И аз вътре в себе си разбрах, че трябва да се покоря на Исусовия призив. Защото всичко, което бях, идваше от Него и чрез Него. Всичко, което бях родил, беше Негово и за Него. А там, под самата Лоза, се появи Небесната Ръка на Отца. И тя, като се сви в шепа, очакваше да прибере плодовете на Лозата. Погледнах встрани от себе си и забелязах, че не всички пръчки бяха готови да се покорят на Исусовия призив. Някои от тях започнаха видимо да почерняват, а по червените им гроздови зърна

се появиха тъмнокафяви петна. Това ме накара да извикам към Лозата, като ѝ казвах:

“Исусе! Аз се родих от Тебе, за да живея чрез Тебе и за Тебе. Нека сега Небесният Земеделец вземе гроздовете ми, за да ги употреби за Своята Слава...”

В този миг стана чудо. Защото самите ми гроздове паднаха в Ръката на Земеделеца, въпреки, че все така оставах като пръчка, свързана с Лозата. И Лозата отново ми проговори, като казваше:

“Пригответи се да пострадаш по Божиата Воля. Защото в духа си ще останеш вечно свързан с Мен, като пръчка от Лозата, но по Святото призвание от Отца Ми сърцето ти ще последва гроздовете ти. За да се напълни от плода им...”

В следващия миг аз усетих как се намирам сред самите плодове, които Господ ми беше дал да родя за Неговото Царство. Всяко от зрънцата ми беше книга, която Святият Божий Дух беше напълнил с Живот. И Гласът на Лозата отново се извиси над мен, като ми казваше:

“Виж сега онези пръчки, които не се покориха на призива Ми, нито пожелаха да попаднат в Ръката на Земеделеца...”

Погледнах към Лозата и очите ми отново забелязаха потъмнелите пръчки и самите им гроздове, покрити от петна. А тогава Земеделецът простря към Лозата другата Си Ръка. И като държеше остър нож, започна да отрязва безполезните пръчки и да ги хвърля встрани от Лозата по самата земя. Когато някоя отрязана пръчка падаше на земята, тя мигом пламваше и от нея не оставаше и следа. Това продължи известно време, докато накрая Земеделецът беше окастрил Лозата от всичките пръчки, които не желяеха да се отрекат от себе си. А в светлата Му шепа останаха онези, които бяха готови и искаха да дадат плодовете си за Божиата Слава. И ето, че Лозата отново ми проговори, тъй че цялото ми същество се впери в Лицето на Исус, което светеше във височината на ствола. И Господ отново говореше, като ми казваше:

“Това е само първият изпит от Земеделеца. Изпит, при който отпадат плътските, които не са надмогнали страстите на плътта си, но са изповядали Името Ми, като са мислели, че това е достатъчно

за собственото им спасение. Но ти сега виж как ще се развие и самото видение. Защото мнозина попадат в шепата на Земеделеца, но колцина ще устоят в Лина на Божията проверка?”

Слушах Лозата, но в този миг едва ли разбирах напълно Небесните Й думи. Защото край мен, в Светлата шепата на Земеделеца, беше пълно със стотици гроздове и това ми даваше вътрешна наслада и самочувствие. Но ето, че Отец простря шепата Си надолу. И само след миг всичките гроздове от шепата Му започнаха да падат в дълбок Лин. А в този Лин попаднаха и гроздовете на моето сърце...

4. ВИДЕНИЕТО С ЛИНА НА БОЖИЯТА ПРОВЕРКА

Докато стоях в самия Лин, аз забелязах как около мен беше пълно с твърде много гроздове. И тогава, от дълбочините на сърцето ми, започна да ми говори Святият Дух на Отец, Който ми казваше:

“Сега вече си в Лина на Божията проверка. Тук действат всички изпитания, които да утвърждават духовните пред Божието Лице. Затова ти внимателно погледни нагоре и разбери кои Божии истини са причина, за да се намираш тук...”

Послушах Гласа на Духа и погледнах нагоре - към стените на самия Лин. И ето, че очите ми съзираха как по протежението на Божия Лин светеха думите на Исус от Евангелието. Думи, които гласяха:

“Блажени гонените заради правдата, защото е тяхно небесното царство. Блажени сте, когато ви хулят и ви гонят, и говорят против вас лъжливо, всякакво зло заради Мене; радвайте се и веселете се, защото голяма е наградата ви на небесата, понеже така гониха пророците, които бяха преди вас...”⁴

и още:

“Ще бъдете мразени от всички, поради Моето име; а който устои до край, той ще бъде спасен...”⁵

и още:

“Помнете думата, която ви казах, слугата не е по-горен от господаря си. Ако Мене гониха, и вас ще гонят; ако са опазили Моето учение, и вашето ще пазят...”⁶

Докато четях светещите думи, сърцето ми дочу Самия Глас на Земеделеца, Който възвестяваше от високото над Лина:

“Враже Господен! Дойди сега и стъпчи Моите гроздове! Дойди сега и ги подложи на натиск и гонение! Когото плениш - плени го и когото върнеш назад - върни го! Останалите мачкай и утеснявай, но на живота им не посягай, защото те не са твои, но Мои! Прекомерно

⁴ (Матей 5:10-12)

⁵ (Матей 10:22)

⁶ (Йоан 15:20)

ги гони и употреби цялата си мощ и сила върху тях. За да се яви Виното на Сватбата Ми и благоуханието на Славата Ми!”

Миг след Гласа на Земеделеца в самия Лин влезе огромен дух, оприличен на великан, чиято глава стигаше поднебесните места. И той, като вдигна нозете си, започна да ги стоварва над всичкото грозде, което беше събрано в Лина... Едва сега разбирах какво ще рече преса и натиск! Едва сега проумявах какво ще рече мачкане и ужас! Едва сега сърцето ми виждаше какво е истинското гонение за Исус! Тежестта на великана беше толкова голяма, щото гроздовите ми зърна започнаха да се пръскат под неговия напор. И с всяко пръскане сякаш се пръскаше и душата ми. А болката, като болка от хиляди ножове, влизаше навътре в мен и ми оставяше чувство на страшна загуба. Гледах загубата на всичките си гроздове, а после погледнах встрани от мен. За да видя как при приближаването на огромната и черна пета на великана мигом се чуха остри викове и спонтанни плачове. И мнозина в самия Лин започнаха да крещят, като казваха:

“Да спасим живота си, защото загиваме! Да устроим бъдещето си, понеже го губим!”

В този миг на виковете им великанът вдигна черната си пета от тях. И като наведе главата си над самите гроздове, запита ги:

“Правилно ли чувам, че искате да спасите живота си? Правилно ли чувам, че искате край на това гонение?”

Чули въпроса му, гроздовете закрещяха:

“Да, Господи! Правилно си ни чул. А сега ни избави!”

В този миг великанът простря огромната си космата шепа. И като вдигаше в нея стотици гроздове, отказали се от пресата и натиска, с гръмогласен смях им казваше:

“На моите пазари няма гонение, но печалба! И за всяко от зрънцата, което бихте ми продали, аз ще ви позлатя и поставя като царе по земята...”

Отново погледнах в Лина и забелязах, че в него бяха останали едва малцина. Те все така устояваха, като не искаха да избягат от пресата и гонението. И ето, че великанът се наведе над всички нас, като закрещя:

“Какво още чакате, безумци? Последвайте братята си, че животът ви се изгуби. Признайте ме за Бог и гонението ви ще спре...”

Гледах грозното лице на великана. И с всичката си останала сила извиках против него, като му казах:

“Дяволе! Ти не можеш да извършиш нищо повече от онова, което Отец е допуснал да извършиш. Ти си духът на Вавилон, който мачка Божиите чеда и угнетява сърцата на Званите, Избраните и Верните. Но онова, което ти считаш за своя победа над нас, е Слава за Отца на висините. А онези, които си извел от Лина и си поставил на сергиите си, са мерзост пред Божието Сърце. И ти не би мачкал Божиите гроздове, ако Отец не беше заповядал да се яви Съвършеният Плод на Лозата...”

Самият ми изблик подскочи нагоре и пръските от гроздовия ми сок буквално ужилиха очите на великана. А той с неподправена ярост и гняв в очите си процеди през зъби, като казваше:

“Сега ще ви покажа с кого сте се подиграли и против кого надигате гласа си. Сега ще ви накарам да пожелаете никога да не бяхте се раждали...”

В следващия миг великанът отново влезе с нозете си в Лина. И с още по-страшни и тежки удари смазваше последните оцелели гроздови зрънца на моето сърце и на сърцата на Божиите люде. Той продължаваше усърдно да мачка и тъпче всичко в Божия Лин, докато накрая петите му тъпчеха просто разкъсаните люспи. И всичко онова, което някога душата ми бе искала да задържи за себе си, бе се превърнало на сок по дъното на Лина. Аз не знаех дали съм жив или мъртъв. Знаех само това, че предпочетох ужаса да бъда мачкан и тъпкан, мразен и хулен, укоряван и презиран, вместо да продам Божиите зрънца на пазара на Вавилон. И в този миг, докато гледах разкъсаните люспи на всичките си зрънца, над самия лин се появи Господ Исус. И като ме погледна, се усмихна и каза:

“Добре дошъл сред чедата на Последния Адам!”

Аз не знаех как изглеждам в този миг пред Господ. Дали бях в онези разкъсани и смазани гроздови люспи или по-скоро в гроздовия сок. Затова попитах Исус:

“Какво имаш предвид, Господи, та да ме наричаш като един от чедата на Последния Адам...”

А Исус ми отговори:

“Някога Апостолът Ми Павел каза на всички ви думите:

“Първият Адам беше жива душа, а последният Адам стана Животворящ Дух...”

Ето, момчето Ми, докато люспите на зрънцата държаха затворен гроздовия сок в себе си, то до този момент Моят Дух беше затворен от душата ти. И първият Адам затваряше Последният. Но когато дойде гонението над душата ти и ти се отрече докрай от себе си, то тогава люспите освободиха Плода и по Съвършената Воля на Отец Той е на път да се превърне в Животворящ Дух. И ето затова е всичкото гонение и натиск върху Моите.

За да умрете за себе си и да оживеете за Мен!

Защото който намери живота си, ще го изгуби! И който изгуби живота си, заради Мене, ще го намери! И нека сега Моите разберат, че Виното се ражда едва тогава, когато гроздовите зърна умрат и дадат всичкия си Живот за Бога. Този изпит в раждане на Божието Вино са преживели всички Божии чеда. От първите до последните. Защото тук, в Лина на Божията проверка, устояват човеците, които се покланят на Отца Ми в Дух и Истина. Колкото до другите, които са останали душевни и са задържали Плода зад люспите на душите си, за да Го продадат на дявола, то такива ще изгубят всичко. И сега, когато вярата и свидетелството ти в това видение са все още гроздов сок, Аз ще те заведа и на последният изпит от Отца Ми. Там, в онази делва, където гроздовият сок ферментира и се превръща във Вино...”

След тези думи Господ извади нова чаша изсред мантията Си. И като се наведе над самия лин - събра всичката ми вяра и любов в самата чаша.

5. ВИДЕНИЕТО В ДЕЛВАТА НА БОЖИЯТА СЛАВА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Сега е миг да коленичиш пред Господ. И като Му предадеш цялото си сърце и всичката си вяра, да Му кажеш:

“Господи Исусе! Желая повече от всичко Твоето Вино! Аз до този миг не съм разбирал, че Виното е Плод на Лозата и никак не съм знаел, че трябва да премина през гонение и натиск, за да се освободи Божия Дух вътре в мен. Но сега, когато свидетелството на слугата Ти е дошло до мен и аз съм го повярвал в сърцето си, падам на коленете си и Те моля:

Вземи сърцето ми и го напълни с Твоето Вино! Дай ми привилегията да пострадам за Теб! Дай ми възможността да преживея гонение заради Името Ти! Защото аз съм гладен за гонение! Гладен за Твоята Правда! Гладен за Твоя Свят Дух! Гладен, за да донеса Слава за Отца и Сина в Небесното Царство!”

Вярвай ми, че Исус ще откликне на молитвата ти!

Вярвай ми, че гонението над Божиите никога не е спирало, защото Отец никога не се е отказвал да събира Съвършения Плод на Лозата. И ако някой би ти казал, че гонение няма, то кажи на такъв, че гонение няма там, където я няма Истината.

Но когато заявиш на търговеца в църквата, че е син на дявола? Когато заявиш на сребролюбеца на амвона, че мястото му не е в Божия Храм, а при сергиите на Вавилон? Когато заявиш на насилника, че сетнината му ще е плач и скърцане със зъби? Когато заявиш на наемника, че се е сдушил с вълци и е оставил Божието стадо да бъде разкъсано и разпръснато? Когато заявиш на теолога, че дипломата му е грим на Езавел, а думите му - отрова и чародейство? Когато заявиш на църковните синедриони, че са станали разбойнически вертепи и една шайка престъпници живее на гърба на стотици хиляди бедняци? Когато заявиш на дявола, че е дявол, докато мнозината край теб го наричат “Господ”...

...тогава непременно ще усетиш пресата и гонението, злобата и хулите, омразата и яростта. И като пребъдваш в незлобие и смирение, със сигурност ще напълниш сърцето си с Божието Вино. Аз говоря за всичко не

като един, който е накарвал цитати от Библията. Аз говоря това като свидетелство на моя живот за Исус. Свидетелството на десет години, посветени на Бога. Години, през които всички пастири тъпчеха и мачкаха книгите, давани ми от Исус. Години, през които гроздовите ми зрънца бяха безпощадно смазани от слугите на дявола. Но колкото повече великанът на Смъртта мачкаше зрънцата ми, толкова повече Духът на Живия изпълваше сърцето ми.

И какво друго да сторя, освен да се преклоня пред Исус и да целуна нозете Му? Защото могъл ли съм да знаая, че Благият и Свят Отец е искал да напълни чашата ми с Виното на Неговия Възлюбен Син? Могъл ли съм да знаая, че един ден Господ ще отвори пред сърцето ми петия печат на Божията Книга. За да видя колко прекрасна и чиста е била привилегията да пострадам за Бога. И ето това свидетелство на слугата Си днес Исус ти дава чрез удивителните видения на Своята божествена Мъдрост. Защото Словото Му казва за всичките победители над дявола едни думи, които ти трябва да обикнеш и да им се посветиш. Думи, които гласят:

“Сега дойде спасението, силата и царството на нашия Бог и властта на Неговия Христос; защото се свали клеветникът на нашите братя, който ги клевети денем и нощем пред нашия Бог. А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелстване; защото не обичаха живота си до толкоз, щото да бягат от смърт...”⁷

Виждаш ли, че в Кръвта на Агнето е победата над дявола? А не е ли Кръвта на Агнето именно Плодът на Лозата? И когато ти не обичаш живота си дотолкоз, че да бягаш от смърт, то тогава непременно гроздовите ти зрънца ще бъдат подложени на преса и смачкване, за да се явят в живота ти раните на Господ и Виното на Завета Му. Започнах именно с такива думи към сърцето ти, защото съм прекомерно развълнуван от виденията, дадени ми от Исус. И сега ще продължа с тях. Защото Исус ме заведе при делвата на Божията Слава. И като ми я посочи с ръка, каза ми:

“Ето, Стефане! Тук е място, където гроздовият сок ферментира, за да се превърне във Вино...”

⁷ (Откровение 12:10-11)

Погледнах самата Божия делва и забелязах, че тя беше твърде голяма. Около нея Бог беше поставил Святото Си Присъствие, тъй че тук насилникът и противникът не можеха никак да подействат. И аз, с радост и надежда в гласа си, казах на Господ:

“Исусе! Тук е по-различно, отколкото в Лина на Божията проверка. Защото там гонението беше страшно. А тук виждам покой и мир...”

“Точно така е, момчето Ми! За да ферментира и да се превърне на вино, на гроздовият сок му е нужен изобилен мир. И сега Аз искам да ти покажа самата делва. Защото тя има дъно, среда и отвор. И на дъното се намират едни, в средата се намират други, а при отвора - трети. Кажу Ми тогава:

Когато Земеделецът иска да загребе Вино от делвата Си, то от коя част на делвата Той ще сипе от Виното?”

“Господи мой! Земеделецът ще сипе Вино от самия отвор на делвата, сиреч, от най-високото...”

“Правилно Ми отговори. И ето затова сега искам да разбереш как се стига от дъното до отвора на делвата...”

След тези думи Господ ме издигна над делвата. А след това двамата с Него влязохме в нея, в необятната Благодат и изобилие на Святия Дух. Това беше възможно най-желателното място за духа и сърцето ми. Защото при докосването на сърцето ми с изобилието от Виното на върха, аз преживях опиянение, което е невъзможно да се предаде или опише. Това бяха благословените и съвършени свидетелства на вярата в Бога. Това беше едно пленяващо подвизаване в доброто войнстване на вярата. Това беше тържество на скромността, смирението и благочестието. Но ето, че Господ ме водеше още по-надолу в самата делва. И ето, че в средата на делвата царуваше радостта за Господа. А накрая, когато стигнахме самото дъно на делвата, аз вече усещах, че вкусът се е променил. Защото там, на дъното, вярата все още беше гроздов сок, а не Вино. И ето, че Господ се спря, като ми каза:

“Сега си на дъното на Божията делва. Кажу Ми тогава какво усещаш със сърцето си на това място?”

“Господи мой! Тук долу е все още силен споменът от Божия Лин. Защото гроздовият сок трудно може да забрави как е излязъл от люспите на зърната. И аз вярвам, че за всеки, който е тук, има надежда да се изкачи нагоре...”

“Точно така е, момчето Ми. И в тази удивителна изява на Божията Благодат ти си призван да свидетелстваш на всички Мои. За да им кажеш, че гроздовият им сок трябва да се превърне във Вино...”

“Но как да им кажа това, Исусе? И как да ги убедя, та да се издигнат нагоре в самата Божия делва?”

Исус се усмихна на въпроса ми. А след това продължи да ми говори, като казваше:

“Нали разбираш, че самото ти влизане в делвата на Земеделеца означава, че и твоят гроздов сок е тук, долу? Кажи Ми тогава:

Помниш ли онези, които те огорчиха? Помниш ли онези, които горяха книгите ти, като те проклинаха от амвоните си? Помниш ли човеците, които с всичките предателства и злини наскърбиха душата ти до смърт?”

Можех ли да не помня гонителите си?

Разбира се, че ги помнех. Затова отговорих на моя Господ:

“Помня ги, Исусе! Помня ги по име и помня самото време, когато са ме гонили и са ме мразили?”

След отговора ми Лицето на Исус стана твърде сериозно. И Той с твърд Глас ми каза:

“Тогава ги благослови в сърцето си! И когато ги благословиш, забрави за злото им...”

Думите на Господ бяха твърде тежки, а споменът от гонението - твърде силен, за да проумея колко важни и точни бяха Неговите напътствия. Затова с наивност, която изненада дори самия мен, отговорих на Исус:

“Но как да ги благословя, Господи? И как да забравя злото им?”

В следващия миг ръцете на Исус докосваха сърцето ми. И Той, като загребваше с шепа от гроздовия сок вътре в мен, ме запитва:

“Би ли станало гроздето на сок, ако нямаше такива, които да го мачкат? И би ли станал сокът на Вино, ако не благословиш онези, които са те мачкали?”

Братко мой! Верни ми приятелю! Господ има такива думи в Сърцето Си, щото ако ги изговори, ще издири всичките ти мисли и ще пониже цялото ти естество. Две изречения от устата на моя Спасител бяха достатъчни, за да разбере, че всичко съдейства за добро на онези, които любят Бога. И онези, които са мачкали гроздето, също са извършили Божията Воля. Затова, като наведох глава, казах на Господа:

“Боже мой! Господи на сърцето ми! С цялата си вяра и с всичката си любов сега благославям онези, които са ме гонили. И като забравям злото им, изповядам, че искам да гледам на Тебе и Ти да ме издигнеш нагоре...”

В следващия миг изпод нозете ми се надигна Божията Сила. И като ме издигна нагоре, направи ме да се намеря в средата на Божията делва. А тогава Исус, като се усмихваше, ме попита:

“Как се чувстваш сега? И какво е усещането ти от това място?”

Слушах думите на Исус, а усещането ми наистина се беше променило. Защото вътре в духа ми бликаше радост. И един копнеж, един глад, посилен от самия мен, ме караше да желая все повече и повече гонение за Исус. Затова Му казах:

“Исусе мой! Скъпоценен мой Боже! Слушам думите Ти и те ме опияняват. Защото онова, вътре в мен, вече не е гроздов сок, но е станало на вино. И сега, като прелистям в сърцето си Вечната и Свята Библия, не мога да не изговоря с радост думите на Апостола Ти Павел. Защото той, като е гледал на Виното Ти в сърцето си, е казал:

“И тъй, с преголяма радост по-добре ще се похваля с немощите си, за да почива на мене Христовата сила. Затова намирам удоволствие в немощи, в укори, в лишения, в гонения, в притеснения за Христа; защото, когато съм немощен, тогава съм силен...”⁸

И аз сега разбирам, Господи, че оня, който веднъж вкуси Виното Ти в сърцето си, няма никога да го забрави. А това Вино става толкова по-

⁸ (II Коринтяни 12:9-10)

силно, колкото повече са нашите лишения, гонения и притеснения за Теб. Твоята Сила става толкова по-превъзходна, колкото повече страдаме за Теб...”

Исус погали с огромна Любов главата ми. А след това каза:

“Аз искам всички Мои да се закрепят с тази вяра и в това познание, което днес ти давам. Защото цялото Небе гледа към вас и иска да види в сърцата ви Виното на Човешкия Син. Онази Свята Кръв на Агнеца, Която се възвеличава толкова повече, колкото повече са вашите страдания и лишения за Мене. А радостта, с която Виното искри и се вълнува в сърцата ви, е радост неземна, радост Небесна. Радост, с която ще се издигнете още по-нагоре. Защото сетнината на всяка жива вяра в Бога е на Небето. Нека тогава ти покажа каква ще е сетнината на всички Мои, миг преди Небесният Отец да отвори вратите на Своето Царство...”

След тези думи на Исус ние се издигнахме още по-нагоре, тъй че очите ми вече виждаха върха на Божиата делва. И ето, че там, на самия връх, аз виждах един Небесен кръг от Светлина. Той пленяваше и теглеше сърцето с огромна сила. И за оня, който го гледаше, не съществуваше нищо по-прекрасно и Свято от него. И аз, с вълнение, което не мога да опиша, вдигнах ръка и посочих към кръга, като казах на Исус:

“Господи мой! Виж този кръг от Светлина над самата делва! Аз го искам с цялото си сърце. И той ме тегли с огромна сила. Какъв е този кръг, Исусе? Какво е това Небесно сияние, което така завладя сърцето ми?”

А Исус, като ме погледна с дълбоките Си и светли зеници, ми каза:

“Това е Венецът на Правдата! И Отец Ми, Всевишният, го полага върху всяко сърце, което е било пълно с Божието Вино. Защото, когато стигнете предела на Божиия план за вашия живот, и сърцето ви засвидетелства на целия свят, че е пълно с Кръвта на Агнеца, то тогава като Павел ще заявите в Дух и Истина:

“Защото аз вече ставам принос, и времето за отиването ми настава. Аз се подвизавах в доброто войнстване, попрището свърших, вярата опазих; отсега нататък се пази за мене венецът (правдата), който Господ, праведния Съдия, ще ми въздаде в оня

ден; и не само на мене, но и на всички, които са обикнали Неговото явление. Постарай се да дойдеш скоро при мене..."⁹

И ето, Господ твоят Бог сега отваря устата Си и пита всичките Си чеда:

Ще се постараете ли да дойдете при Мене? Ще бъдете ли гладни за повече гонение, за да възвеличите Виното на Лозата и Кръвта на Агнеца? Ще обикнете ли Моето явление повече от всички явления по грешния свят? Ще станете ли принос за Мене, както и Аз станах Принос за вас? Ще пиете ли от Плода на Лозата в Моето Царство или ще останете странни на Живота на Бога? Ще помните ли думите на Моя Апостол, че вие живите всякога сте предавани на смърт, за да се яви и Кръвта на Христос във вашата смъртна плът?

Ето, Аз ида скоро!

И на всички, които са гладни за повече гонение, сега ще дам да видят с очите на вярата и сетнината на Божието Вино..."

След тези последни думи на Исус видението с Божията делва се прекрати, а Господ ме заведе в последното най-велико и Свято видение.

Видението с Виното на Вечния Живот.

⁹ (II Тимотей 4:6-9)

6. ВИНОТО НА ВЕЧНИЯ ЖИВОТ

Скъпи мой братко! Верни мой приятелю!

Има много върхове на вярата в Бога. Има много свидетелства, които Божиите хора са давали на всяко време и място. Но сега, в края на тази Свята пророческа книга, аз искам да говоря не за върховете на вярата, а за Върхът. Не за многото свидетелства, но за Свидетелят. Защото този свят ще премине като лош сън. И когато един ден се събудим в Небесното Царство на Исус, то тогава всеки от нас ще иска чашата му да е пълна. Пълна не с нещо друго, но с Виното на Лозата и с Кръвта на Агнеца.

Едно от най-ужасните поражения, които дяволът нанесе на човешките сърца беше поразяването на глада. Така човеците престанаха да бъдат гладни за Божията Правда. Престанаха да гладуват и жадуват, та да се удостоят в страданията на Исус. И нито един не пожела да проповядва, нито да поучава, че да се удостоиш ще рече Бог да те намери за достоен.

Спомни си тогава за първите последователи на Исус. Спомни си как побеснелите от ярост лидери на Синедриона хванаха Христовите Апостоли. И като ги биха и измъчваха, заповядаха им да не говорят в Исусовото Име. Но как си тръгнаха Божиите хора от Синедриона? Какво бе свидетелството им пред останалите човеци? Именно такава, че сърца, в които е бликнало Божието Вино, непременно ще бъдат възрадовани:

“А те си отидоха от синедриона, възрадовани заедно се удостоиха да претърпят опозоряване за Исусовото име. И ни един ден не преставаха да поучават и да благовестват и в храма и по къщите си, че Исус е Христос...”¹⁰

Ето за такова удостояване ти говореха всичките видения в тази пророческа книга. Ето за такова удостояване ти говори апостолското послание, където Павел заявява:

“Длъжни сме, братя, всякога да благодарим на Бога за вас, както е прилично, заедно вярата ви расте премного, и любовта на всеки един от всички вас се умножава един към друг; така щото и сами ние се хвалим между Божиите църкви за вашата твърдост и

¹⁰ (Деяния 5:41-42)

вяра във всичките ви гонения и в неволите, които понасяте: което е доказателство на Божия справедлив съд, за да се удостоите за Божието царство, за което страдате...”¹¹

Ако, несъмнено, всеки от нас е страдал за Божието Царство и търпеливо е чакал изпълнението на надеждата си в Бога, то тогава в сърцата непременно се е родил Плодът на Лозата. Онзи Плод, който бе в сърцето на дякон Стефан, който, вдигнал поглед към Небето, видя Божията Слава и Исус, седящ отдясно на Отца. Защото Божият свидетел умираше и камъните се стоварваха над немощното му тяло. Но вътре в сърцето му златната чаша се изпълваше с Виното, което Отец щеше да приеме в Царството Си.

Как мислиш тогава? Каква е сетнината на Божието Вино? Каква е сетнината на една златна чаша, пълна с онова, което Отец най-много люби и иска за Себе Си? Истината е, че сетнината на Божието Вино е твърде прекрасна. И видението, което Господ разкри пред сърцето ми, превишава по Слава и Святост всичко, което някога бях имал от Божията Благодат.

В мига, когато Исус прекрати видението с Божията делва, Той беше необикновено развълнуван. И тогава ми каза:

“Ако сърцето тупти и движи кръвта, то проумей и разбери, че с Моята Кръв всеки от вас влиза в Божието Сърце. И колкото повече вие сте възвеличили Кръвта Ми, толкова повече тя ще ви изисква и издига нагоре.

Аз бях и съм Лозата, Която роди Виното Си. Аз бях и съм Човешкият Син, Който проля Кръвта Си. Но Аз съм и Божият Син, Който ще се венчае за хората Си. Затова нека сега ти дам да преживееш онова, което скоро ще бъде реалност за всеки от Моите...”

След тези думи Исус докосна с ръка главата ми, тъй че пред очите ми се разкри видение. Аз се намирах на Божия Свят Хълм, който беше изпълнен с неизброимо число от човеци. Всеки от човеците имаше на главата си Венец на Правдата. Всеки от тях носеше бяла дреха и имаше палмова клонка в ръката си. А на самия Свят Божий Хълм имаше златен

¹¹ (2 Солунци 1:3-5)

Трон и на него седеше Всемогъщият Отец в непристъпен Огън. Вълни от Святост и Любов течеха от самия Трон и покриваха Божиите чеда. И като гледах на вълните на Отческата Благост, аз забелязах че неизброимото множество от хора бе като един огромен кръг, а в центъра на самия кръг очите ми видяха Господ Исус. И ето, че Всемогъщият Отец се изправи от Трона Си и Огънят около Него се раздвижи, а цялото множество коленичи в Подножието Му. И тогава Отец простря огнените Си ръце към Исус и Църквата Му, като заповяда с мощен Глас:

“Нека се яви Виното за Сватбата на Сина Ми! И нека се яви Кръвта, за да станат Младоженецът и Невястата една плът!”

След думите на Отец всеки от Божиите хора докосваше сърцето си. И като изваждаше пред Отца златната си чаша, пълна с Вино, издигаше я нагоре. А Сам Отец вдигна в ръцете Си всичките златни чаши. И като ги направи да пламнат от Огъня Му, отново извика с мощен Глас:

“Аз, Всемогъщият Бог, Изпълващият всичко във всички и Живеещият до вечни векове, съчетавам Моят Син и Неговата Невяста! И като благославям с Вечен Живот Младоженеца и Невястата, заповядвам на Виното да се съедини с Хляба и на Кръвта да се съедини с Тялото!”

След тези Свои думи Отец изля над самите Си чеда пламналите от Огъня Му златни чаши. Така настъпи Възкресението на праведните! Защото в мига, когато Виното на Вечния Живот докосваше белите дрехи на Божиите чеда и венците на главите им, то в този миг те се преобразяваха и получаваха прославени тела, като Тялото на Исус!

А след мига на Възкресението огнените ръце на Отца прегърнаха Младоженеца и Невястата. И Отец отново казваше на Христос и Църквата:

“Моето Царство е ваше Царство! Владейте из род в род! И нека новото небе и новата земя, които създавам, бъдат Моят Бащински Дар за възлюбените на Сърцето Ми!”

Останал без дъх, аз погледнах Исус. А Той, като ми се усмихна всред неизброимото множество, докосна ме с лъчите на очите Си. И самите Му очи ми говореха и казваха:

“Ето, Аз ида скоро! Иди и кажи на Моите да напълнят чашите си за Моята Сватба! Иди и кажи на Моите, че Виното непременно ще се съедини с Хляба и Кръвта Ми - с Тялото!

Блажени гладните за повече гонение!

Блажени човеците, чиито сърца пожелаят Виното на Вечния Живот! Аз го изговорих! Аз го изрекох!”